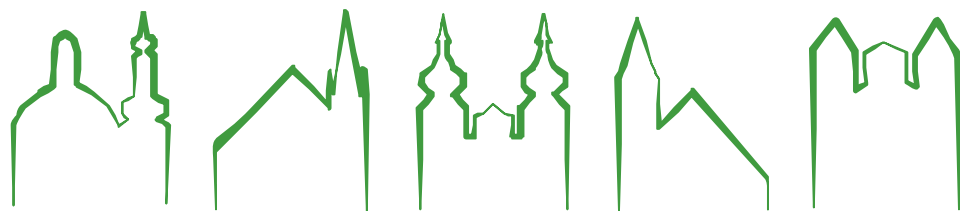

Život farností Znojma

září
2018

7

Ročník XXVIII | Cena 7 Kč

Cesta za poznáním aneb pouť do Santiaga

Vždy jsem si myslel, že pouť je jen modlení, žádná sranda a samá vážná témata o Pánu. Teď ale mnoho z nás poznalo, že pouť znamená jen modlení, ale hlavně putování za něčím krásným. Tato pouť do Santiaga ve mně a doufám, že i v ostatních účastnících, mnoho změnila a zanechala.

Na cestu se vydalo devět poutníků pod vedením otce Jindřicha Čoupeka a lékařskou pomoc zajišťoval MUDr. Vojtěch Novák (proto, aby nedošel zpět jen někdo, ale všichni). Důležité při takovéto pouti je nespolehat jen na sebe a svoje síly, ale i na druhé. Krásná byla spolupráce všech devíti účastníků, vzájemná pomoc, podpora a motivace.

Druhého července v osm hodin ráno jsme se sešli na faře v Příměticích, nasedli jsme do dodávky a vydali se na necelou tříhodinovou cestu směr Praha – Letiště Václava Havla. Po cestě do Prahy byla naším největším problémem tradiční kolona na dálnici D1 u Prahy, ale když za volantem sedí otec Jindřich a naviguje pan doktor, tak se každý problém vyřeší. Po odbavení na letišti nás čekal překrásný výhled z desetikilometrové výšky. Let, který trval asi dvě hodiny, jsme zakončili na madridském letišti ve Španělsku. Rychlým přesunem jsme museli stihnout vlak na nádraží do stanice Madrid-Chamartin, odkud jsme dalším vlakem společnosti Renfe cestovali asi čtyři hodiny do našeho cílového města Leónu. Večer při hledání prvního ubytování se nám dostalo velkého bouřlivého potlesku od leónských obyvatel, kteří šli kolem jedenácté hodiny večerní na kávu do cukrárny. Ten pocit potlesku byl velice krásný, ale také to byl poslední potlesk, který jsme za těch 12 dní dostali.

První noc v cizině, v ubytovně s mnoha dalšími peregrinos, neboli poutníky, byla velice zajímavá, ale podle výrazů v obličejích v šest ráno dalšího dne bylo jasné vidět, že

Poutníci do Santiaga de Compostela: Vojtěch, Adriana, Jirka, Gabriela, Marta, Kuba, Vilém a otec Jindřich Čoupek. | Foto poutníci

toto brzké stávání bude pár dnů pro všechny, hlavně tedy pro mě, velice těžké. Po chvíli se ale nálada nás všech vždy zlepšila, protože východy slunce byly něco úchvatného. Rychle se nám pro celodenní cestu dostalo energie a motivace a přes různá španělská zákoutí jsme se dostali do dalšího města Hospital de Orbigo, kde jsme hledali ubytování a prožili naši první mši svatou v cizině. Třetí den, přes ranní deštík, který naši cestu posunul o půl hodinku, jsme se vydali na cestu horkým dnem do velkého města jménem Aastorga, kde jsme navštívili chrám a zajímavé pro nás bylo, že zde na prohlídku dostanete telefon (mezi námi kecafon), procházíte chrámem a posloucháte výklad o historii. Češtinu jsme zde bohužel neslyšeli, ale s tím se dalo počítat. Po této prohlídce a delší svačinkové odpočívací pauze jsme se dali znovu na cestu horkem a došli jsme do Santa Catalina de Somoza. Zde mě uchvátilo, jak mají krásně ohraničené cesty. Kolem cest byly postaveny zídky z kamenů, které tu stojí určitě mnoho let, a proto i skrz ně byly prorostlé

vřesy a různé další trávy, které nejen krásně voněly, ale také to bylo velké pohlázení pro oči. Potkali jsme zde francouzskou poutnici, která se nám svěřila, že jde až z Francie a je na cestě stihodných 42 dní! Každý den si dá něco kolem 20 až 25 kilometrů a od této informace jsme si neustále připomínali, že není hlavní jít tak, abychom došli co nejrychleji, ale tak, abychom došli a měli z této pouti něco, na co budeme navždy vzpomínat. Další den jsme prošli Molinasecou a vstoupili do španělských kopců, odkud jsme mohli pozorovat úchvatnou krásu tohoto pohoří. Představte si, že jdete po cestě z kopečka a do kopečka a kolem vás není žádný nepořádek, jen krásná příroda. Vřesy, malé i velké květiny, stromy a stromečky a ta vůně... ach, úplně to vidím, jakoby to bylo dnes. V mírném stoupání jsme se dostali až na nejvyšší vrchol naší cesty Cruz de Fero, který byl ve výšce asi 1250 metrů nad mořem, kde jsme se pomodlili, odevzdali Pánu své prosby a modlitby a odpočinuli si.

Z OBSAHU:

Mše svatá u pramene řeky Dyje 3
Rozhovor s hradištským proboštem 5

333 slov

otce Pavla Bublana

Milí farníci!

Přicházím k Vám jako váš nový kaplan. Jmenuji se Pavel Bublan. Narodil jsem se téměř před 56 lety v Třebíči, kde žije moje 83-letá maminka, o čtyři roky starší bratr s rodinou a o rok a půl mladší sestra s rodinou. Tatínek překročil práh věčnosti letos na Zelený čtvrtek. Moji rodiče i sourozenci jistě patří k nejlepším na světě. Po základní devítileté škole jsem vystudoval střední průmyslovou školu stavební a po nedokončeném studiu na Vysokém učení technickém jsem pracoval jako dělník u podniku Silnice Brno. Podle toho také tak některé naše silnice vypadají!

Na vojně dozrálo mé rozhodnutí stát se knězem. To už jsem měl za sebou první dívčí lásky a pár odpracovaných let s lopatou. Velký vliv na mém povolání měli výborní kněží Pavel Hověz a Otmar Kaplan. Rodiče ani sourozenci mi v mém rozhodnutí nebránili a moc mi pomáhali. Do Teologického konviktu v Litoměřicích jsem byl přijat po "sametové revoluci" a pak jsem studoval a kněžskou formaci absolvoval 5 let v Olomouci. Roční jáhenskou službu jsem si vykonal v Církevním studentském domově Petrinum v Brně.

V roce 1997 mne otec biskup Vojtěch vysvětil na kněze. Dvě kaplanská léta jsem prožil v Blansku. Odtud jsem se stěhoval na Žďárské vrchy do Fryšavy. Zde jsem sloužil rok a půl. Sedm a půl dalších let jsem prožil v Náměšti nad Oslavou. Pak mě otec biskup pověřil službou v Hustopečích u Brna. Vlivem prašného prostředí jsem zde po roce ukončil svou službu a dále jsem pokračoval jako farář v Moravském Krumlově. Zde jsem pracoval necelých devět let. A od konce letošního května sloužím ve Znojmě. Všude jsem knězem šťastným. Toužím i Vás milovat, podobně jako Ježíš miluje své ovečky. Chci Vám s radostí přinášet Jeho evangelium. Nebojte se s čímkoliv a kdykoliv za mnou přijít. Nepohrdnu ani těmi nejmladšími, ani věkem nejstaršími. S Boží pomocí se nám snad podaří vytvořit společenství lásky, porozumění a vzájemné důvěry. Těším se na každého z Vás. Rád Vám žehnám a provázím v modlitbách.

Váš pamatující otec Pavel

Poté jsme se vydali znovu na cestu a prudkým nepřijemným sestupem jsme se dostali do města Al Acebo, kde jsme přespali a potom znovu nepřijemným klesáním jsme se další den dostali do Ponferrady, kde jsme měli velkou přestávku důležitou pro doplnění energie. Po přestávce jsme se vydali znovu na cestu a usídlili jsme se ve městečku Cacabelos. Zde to bylo první spaní, kde jsme spali po dvojicích, ale pro někoho to též byla noc hrůzy, protože špatně nemusí být jen nám, ale i ostatním peregriím z jiných států.

Zde jsme též asi po necelých 100 kilometrech potkali prvního Čecha, který tuto cestu podnikal na kole. Vyzrazil z Velkého Meziříčí a neměl vůbec určený čas návratu. Nejzajímavější pro nás bylo, že jede od Jakuba k Jakubovi. Po této noci jsme se jako každé ráno pomodlili, poděkovali Pánu za noc, za probuzení, poprosili jsme ho o další ochranu a vydali se opět na cestu. Prošli jsme městem Villafranca del Bierzo, vyšli jsme dalších pár kopců do vesničky Vega de Valcarce, kde jsme si někteří koupili pár talismánku, symbolů cesty Camino de Santiago, a udělali si pauzu v kostele, kde byla úchvatná kostelní stěna s políčkami a na nich Bible ve všech různých jazycích včetně češtiny. Došli jsme až do vesničky La Portela, kde byla na podstavci sochy svatého Jakuba vytesaná cedulka se šipkou směrem do Santiaga a tam údaj 190 km. Všichni jsme se úplně rozzářili, ale později jsme se podle map.cz dozvěděli, že to je ještě mnohem méně než 190 kilometrů. Zde jsme si dali velmi chutný oběd a vydali se na cestu, prošli jsme vesničkou Vega de Valcarce a prudkým stoupáním jsme se dostali do vesnice La Faba, kde jsme měli další překrásnou mši, na které prosili i děkovali poutníci z jiných zemí. Další den jsme putovali opět se svými batohy a myšlenkami na cíl, prošli jsme městečkem Cebreiro a mírným stoupáním a klesáním jsme se dostali do vesnice Triacastela, kde jsme opět zaplatili a užili jejich poutnické postele. Další den jsme prošli městem Sarria a poté se naše devítiletá skupinka poutníků rozdělila

a šest účastníků spalo ve vesničce Ferreiros a další dva včetně mě jsme spali v Portomarínu. Po této noci, kdy jsme my tři byli ve 13 kilometrovém náskoku před skupinkou druhou vedenou otcem Čoupkem, jsme se všichni sešli v ubytovně Palas de Rei, kde jsme se spolu opět všichni pomodlili, navečeřeli se a šli spát.

Náš cíl se neskutečně rychle blížil. Mnohem častěji jsme si připomínali množství kilometrů, které už máme za sebou a zkuste si představit, jaké to je, když si řeknete: Máme 270 km za sebou a pěšky. Wow, je to mazec, přál bych to všem poznat, protože to je neskutečný pocit a vžene to do vás radost a sílu pro další kilometry. Bylo to úžasné, jak se to všechno blížilo, když jsme procházeli městem Melide a Arzúa a pomalu jsme očekávali za horizontem vycházení věží, věžiček, domů a bytů, kaplí, kostelů a chrámů a hlavně katedrál v Santiagu. Ale to si ještě musíme počkat, protože jsme se ubytovali posledních pět kilometrů před Santiagem v ubytovně Monte do Gozo. Byl to areál ohromně veliký, ale když jsem jím procházel, zjistil jsem, že fungují jen dvě poslední budovy na kopečku a dalších 25 je úplně prázdných, zamčených a hlavně v chátrajícím stavu. Nikde nikdo. I přes to všechno jsem ale věřil, že tam, kam jdeme, to bude úžasné a překrásné. A taky že jo. Další den jsme došli do historické části, ke katedrále, a mně se chtělo brečet. Bylo to něco překrásného. Chvilka mi jsem na cestě vůbec nevěřil, že bych to dokázal. Kdyby se mě někoho z nás někdy zeptal, jestli pojedeme znovu, věřím, že by určitě všichni řekli ano. Zanechalo to ve mně velké dojmy a myšlenky a vůbec toho nelituji. Poznal jsem to, co nepozná jen tak někdo, a když to někomu vyprávím, vše se mi vrací, ano i slzy. Doufám, že pozdrav Šťastnou cestu neboli Buen Camino, ve mně nikdy nevymizí. Každému ze světa, kdo se na tuto cestu vydá, přeji hodně štěstí a všem, co putují kamkoli

Buen Camino!

peregrino Jakub Novotný

Děti nebe

Centrum pro rodinu a sociální péči (CRSP) v Brně nabízí novou otevřenou podpůrnou skupinu pro rodiče prožívající ztrátu dítěte během těhotenství a po porodu s názvem Děti nebe. Setkání budou probíhat pravidelně jednou měsíčně, zahajujeme ve čtvrtek 20. září 2018 od 18.00 do 20.00 hodin v Klubovém sále CRSP v Biskupské ulici 7 v Brně. Rodiče mají možnost sdílet se v bezpečném prostředí empatie a důvěry, získají nové kontakty a odkazy na konkrétní pomoc, kterou mohou využít i individuálně. Je nutné se přihlásit předem koordinátorce. Více informací naleznete na www.crsp.cz. (Zdroj: www.biskupstvi.cz)

František Sušil – život, dílo, odkaz

Diecézní muzeum připravilo v letošním roce 150. výročí úmrtí P. Františka Sušila výstavu s názvem „František Sušil – život, dílo, odkaz“. Expozice instalovaná v tzv. Propitě věži brněnské katedrály sv. Petra a Pavla představuje tohoto významného kněze, pedagoga a buditele, který ovlivnil řadu moravských kněží i laiků především ve druhé polovině 19. století, v kontextu všech oborů jeho zájmu. Výstavu je možné navštívit do 30. září každý den kromě pondělí od 10:00 do 17:00 hodin ve čtvrtek do 16:15 hodin. (Zdroj: www.biskupstvi.cz)

Poutní mše svatá u pramene Dyje

*Nemáme poklad v Boží bance
Nic víc jsme v světě nestačili
Než dojít ke studánce
A zažít jednu krásnou chvíli.*

Takto poeticky zahájil Mons. Jindřich Bartoš o státním svátku 6. července mši svatou u pramene Moravské Dyje. Slova písně, kterou známe z podání souboru Hradišťan, souzněla s nádherou okolní přírody a přítomná skupinka poutníků zažila opravdu krásnou chvíli. Kříšťálově čistý pramen tiše bublal mezi kapradím a rozkvetlými květy slunečnic, kterými jej ozdobila sestra Tereška. Úvodní modlitba růžence byla prosbou za všechny obce a města, která leží na březích řeky až po soutok s Moravou a také všechny obyvatele, kteří v nich žijí.

Každoročně konaná poutní mše na místě zrození Dyje je nejen pěknou náboženskou slavností, ale také příležitostí k zamyslení nad tím, co pro nás příroda znamená, jak si jí vážíme a jestli ji umíme dostatečně chránit. Právě my, křesťané, kteří věříme, že všechna ta krása kolem nás je dílem Stvořitele, a vnímáme, že je dobrá, jak nás učí Bible, bychom měli jít příkladem. Bůh udělil člověku moc přírodu využívat, ale současně mu dal i povinnost se o ni moudře starat. Ale plníme tuto Boží vůli? Jak si vážíme vody, která je nositelkou života a bez níž má lidstvo nulovou šanci na přežití?

V pondělí 13. srpna mne čekal opravdu apokalyptický zážitek. Místo vytouženého odpoledního koupání na Výrovické přehradě jsem byla svědkem hromadného úhynu ryb. Tisíce cejnů, štik, candátů, okounů, úhořů i hejna majestátních sumců lapaly

u hladiny a kolem břehů po kyslíku a pomalu umíraly. Lidé v tu chvíli mohli jen bezmocně přihlížet. Zoufalá a marná snaha o nápravu v podání přivolaných místních hasičů působila spíše tragikomicky. S autíčkem jakoby postaveným z lega přivezli čerpadlo, jali se přečerpávat vodu na pláži u kempu a stříkali ji zpět dvěma hadicemi. A proč tuto smutnou příhodu připomínám? Protože v médiích se následně dozvíte, že sucho a extrémní horko způsobilo úhyn mnoha tun ryb. Je to zlé, ale pojišťovna škodu jistě nahradí. Tečka. Ano ovšem, sucho a teplo, jenže také splachování hnojiv a postřiků z intenzivně obhospodařovaných polí, které způsobují růst sinic a tím i úbytek kyslíku ve vodě a k tomu nerozumné rybářské hospodaření, předimenzovaná rybí obsádka. Křehká rovnováha vodního ekosystému reaguje na všechny vlivy zvenku a potom stačí málo a dojde ke katastrofě. Každý, kdo má doma akvárium, ví, že musí dobře zvažovat počet ryb, které v něm mohou žít. Jak je možné, že správci rybářského revíru totéž činit nemusí? A my to mlčky tolerujeme, z části proto, že v médiích se celou pravdu nedočteme, a možná i proto, že jsme jednoduše líní si zjistit více informací.

Ano, i takto se dnes chováme k vodě. Vzpomeňme si, že ještě poměrně nedávno bylo běžné se v létě koupat ve volné přírodě, v rybnících a řekách. Kolik takových míst dnes najdeme? Jednou z výjimek je blízký lom v Mašovicích, který nabízí v letních vedrech úžasné koupání v průzračně čisté, chladivé vodě. Však je také denně

Kapradím zarostlý pramen řeky Dyje vyvěrající nedaleko Třeště zatím nevyschl, a tak může poskytovat radost unaveným poutníkům. | Foto archiv autorky

v obležení vděčných plavců. Jenže nebyť skupinky obětavých lidí, kteří pravidelně sbírají velké množství odpadků na březích, byla by zde dávno skládka.

Modleme se tedy za přírodu, děkujeme Bohu za její krásu a dary, ale současně si všimějme všech nešvarů, poukazujeme na ně a snažme se o nápravu. Každý máme šanci pomoci, byť třeba „jenom“ výchovou svých dětí a vnoučat, hospodařením ve své domácnosti a péčí o nejbližší okolí.

Eva Jurmanová

Ministrantský tábor v Uhřínově

Představte si, že zítra začne 3. světová válka a stanete se vyvolenými, kteří jsou přeneseni strojem času do roku 2168. Nečeká vás však jednoduchá budoucnost. Dostanete se do posledního kláštera na světě a vaším úkolem je udržet svoji víru a předávat ji dál. Peníze v tomto světě už nehrají roli. Místo nich platíte časem. Abyste přežili, musíte plnit velmi náročné úkoly a každá chyba vás může stát život. Bojovat do poslední minuty pro Krista a za ostatní kamarády. To byl letošní ministrantský tábor, který proběhl na přelomu července a srpna v Uhřínově na Vysočině.

Pavel Mašek

Řešit rébus, když vám za každou minutu uběhne rok života? To se hlava zapotí. | Na misie jedině s řádným výcvikem. | Foto archiv autora

Noc kostelů tentokrát se svatým Václavem

Na konci května se po celé zemi uskutečnila každoroční akce Noc kostelů. Pro znojemské kostely bylo vybráno téma „Po stopách svatého Václava“, inspirované stým výročí české státnosti.

Ze znojemských kostelů byl tuto noc otevřen kostel sv. Kříže, kostel sv. Michala, kostel sv. Václava v Louce, Sv. Mikuláš

a kostel sv. Jana Křtitele, ve kterém probíhal hudební program. Vystoupil zde sbor Vítězslava Nováka, hudební skupina Mosty, hudební skupina Minima a chrámový sbor od sv. Kříže. V ostatních kostelích byl připraven program pro děti i dospělé. U Sv. Michala se děti seznámily s místy, kde Václav během svého života často pobýval, v Louce byla tématem eucharistie, kterou svatý Václav vyzdvihoval. V kostele sv. Kříže se mohly děti s Václavem dokonce i setkat a dozvědět se více o jeho životě rytíře a vladaře.

U Michala souběžně probíhal i misijní jarmark, který byl stejně úspěšný jako ten předvánoční (vybralo se 11.200 Kč) a spojení obou akcí se ukázalo jako prospěšné. Opět patří dík všem, kdo na jarmark přispěli svými výrobky, i těm, kteří je zakoupili a přispěli tak na Papežské misijní dílo.

A samozřejmě velký dík patří všem, kdo se na Noci kostelů nějak podíleli – organizací, úklidem, zpěvem... nebo právě návštěvou, kvůli které se naše kostely tuto noc otevírají.

hn

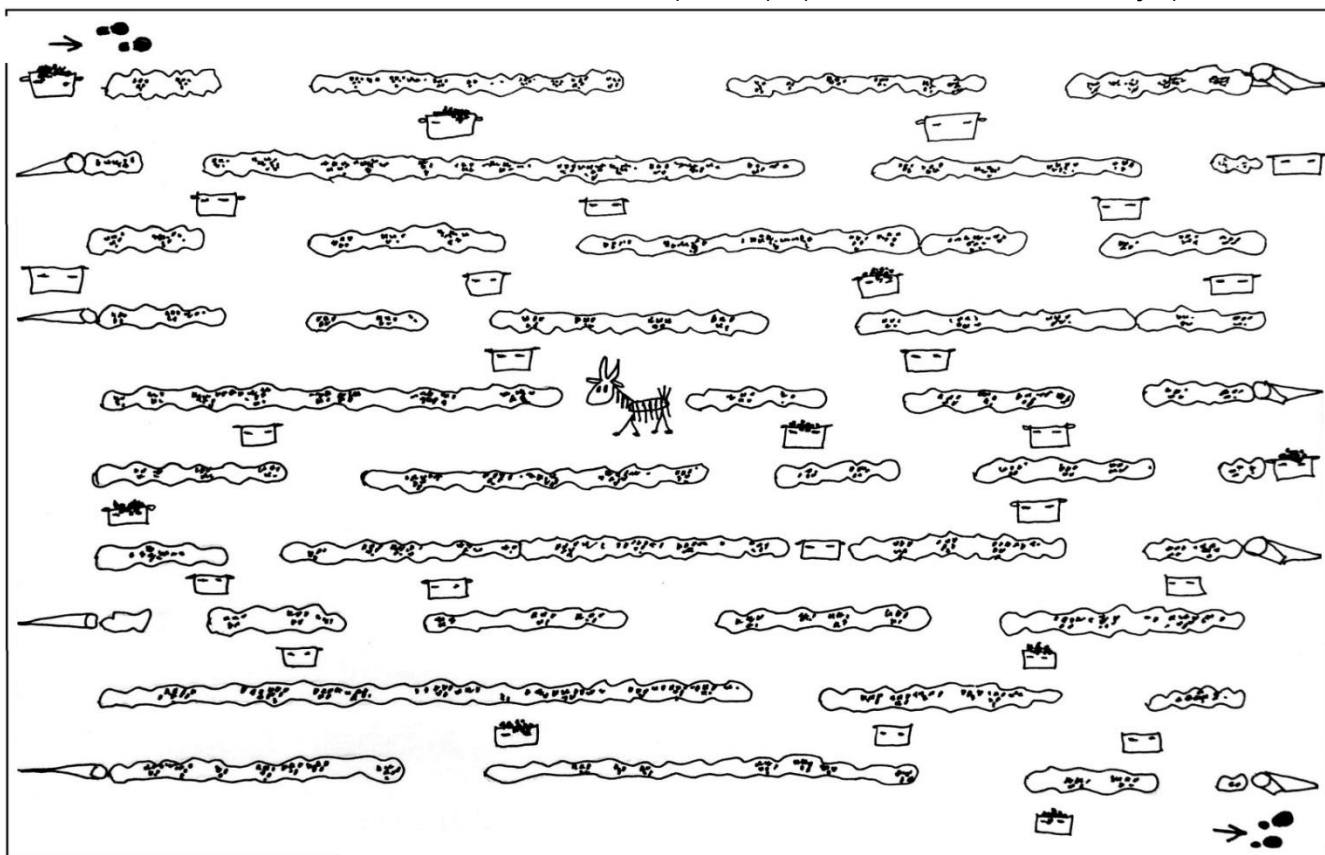
Na rytíře nebo dámu mohly být v kostele sv. Kříže děti pasovány samotným knězem Václavem. Nejdříve si ale musely osvojit vlastnosti správného vladaře: odvahu, sílu, vzdělanost, zbožnost, moudrost a štedrost. | Foto archiv redakce

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí farišťáci!

I když nejste přímo vinaři, jistě jste poznali, že začala letošní sklizeň hroznů a že mnohé vinohrady jsou už uzavřené. Projít vinohradem tak nemusí být zrovna snadné. Můžete si to vyzkoušet na tomto obrázku.

Je zakázáno chodit přes bedýnky a na hroznovou kozu si také dejte pozor! :)

Vaši PaLíci

Na Znojemsko jsem se rád vrátil

O prázdninách oslavil významné životní jubileum probošt na znojemském Hradišti P. Josef Hudec, kterého jsme při té příležitosti požádali o rozhovor.

Pocházíte z Moravského krasu. Jaký je Váš vztah k rodnému kraji?

Asi jako u každého, který se někde narodil a vyrostl. Nad to je Moravský kras kraj s překrásnou přírodou.

Jak vzpomínáte na své dětství?

Moje vzpomínky na dětství jsou pěkné a rád se k nim vracím. Na místo, kde člověk prožil prvních 19 let života, nelze zapomenout.

Kdy jste se rozhodl stát knězem?

V době, kdy jsem studoval na gymnáziu v Blansku. Velkou inspirací byl pro mě farář naší sloupské farnosti P. Vladimír Kotoun.

Rozhodl jste se pro vstup do jediného původně českého řádu. Co Vás do tohoto řádu přivedlo?

Mimo jiné také setkání s křížovníkem P. Václavem Knittlem, který byl tehdy farářem ve vedlejší farnosti Petrovice.

Předpokládám, že Vaší oblíbenou světicí je sv. Anežka Česká, zakladatelka vašeho řádu. Ke kterému jinému světcí máte blízko?

Sv. Anežka inspiruje mnohé dodnes, zejména touhou prožít život duchovně hodnotně. Rád uctívám svého křesťanského patrona sv. Josefa, sv. Annu i sv. Hippolyta, v den jehož svátku jsem se narodil.

Po Sametové revoluci jste pomáhal s obnovou řádu křížovníků a byl jste také několik let převorem pražského konventu. Jak na tyto roky vzpomínáte?

Pobyt v Praze byl tehdy výjimečný a neopakovatelný, protože jsme v Řádu začínali téměř od nuly.

Jaké je dnes poslání křížovníků?

Křížovníci jsou dnes kněžský kanovnický řád, podobně jako premonstráti. Působíme na různých místech v duchovní správě, většinou v Čechách. Na Moravě pouze Znojmo-Hradiště, Mašovice a Popice a také Větřšov u Kyjova. Je také třeba zmínit kostel sv. Karla Boromejského ve Vídni. Snažíme se také vracet k původnímu špitálnímu poslání podporováním různých zdravotních projektů.

Na Znojemsku působíte již řadu let. Předpokládám, že Vám za tu dobu zdejší

region přirostl k srdci.

Na Znojemsko jsem přišel v roce 1988, tři roky po vysvěcení na kněze. Působil jsem v mnoha farnostech (Olbramkostel, Citonice, Horní Břečkov, Lukov u Znojma, dokonce krátce Štítary) a vždy jsem byl spokojený a rád jsem se do tohoto kraje z Prahy zase vrátil.

Někteří možná netuší, co znamená probošt? Jak jste k tomuto titulu, který obvykle náleží představeným kapitul, přišel?

Probošt, latinsky praepositus, znamená v doslovném překladu "představený" kostela. Ve světle písemných pramenů z 12. a 13. století, kdy se objevují probošti v Olomouci, Brně a ve Znojmě, lze dovodit, že probošt byl správcem a představeným ústředního chrámu na třech sídelních hradech moravských knížat. Činnost probošta ležela nejspíše v administrativní rovině (správa knížecího kostela a jeho statků a podobně). První zmínka o znojemském proboštovi pochází z roku 1228. Po předání Hradiště do rukou křížovníků s červenou hvězdou v roce 1240 se znojemská hodnost u kostela sv. Hippolyta transformovala v řádovou instituci.

Vrátil jste se k sloužení mše svaté směrem k východu, co Vás k tomu přimělo? Jste také příznivcem předkoncilní liturgie?

Předkoncilní liturgii mám v úctě, i když ji nepoužívám. Obětní stoly mají své opodstatnění ve velkých kostelích. Tím, že se pořídily i do nejmenších kaplí, často znehodnotily jejich interiéry. Hradištský sv. Hippolyt je v podstatě zámecká kaple mimořádné umělecké hodnoty (Maulbertschovy fresky), a proto se snažíme vrátit jí původní barokní podobu.

Nedávno uprostřed kostela sv. Hippolyta vyrostlo lešení. Co se v kostele opravuje?

Opravovala se okna v lucerně, kam zatékalo. Na opravu čekají i ostatní okna. Byl také restaurován oltářní obraz sv. Hippolyta a připravuje se k restaurování hlavní oltář.

Objekty probošství na Hradišti po odchodu sester boromejek značně osiřely. Rýsuje se nějaké jejich využití?

Po návratu z Prahy se opravila fara v Mašovicích, kde jsem žil až do adventu 2015, protože na Hradišti nebyly potřebné prostory. Teprve po odchodu sester boromejek v roce 2007 se začalo uvažovat o využití probošství. Trvalo několik let, než se podařilo situaci stabilizovat do dnešního stavu. To také bylo důvodem, že jsem na Hra-

Probošt Hudec při tradiční křížové cestě o Květné neděli na Hradišti. | Foto Lukáš Muzikář

diště před třemi roky přesídlil. Proboštsství má čtyři křídla s nádvořím. Ve východním křídle v prvním patře byly v bytě probošta restaurovány Maulbertschovy fresky, v přízemí se připravují prostory pro farnost a Řád. V severním křídle by mělo být muzeum pro turisty a v jižním křídle sídlí soukromá mateřská školka. Na zahradě je stacionář znojemské charity.

Na Hradišti máte různá zvířata.

Na zahradě chováme tři ovce pořízené kvůli spasení trávy, pak máme dva koně pro děti ze školky a tři pávy, kteří nějak samozřejmě patří do zámeckých parků.

ptal se Ondřej Lazárek

P. JOSEF HUDEC O.Cr. se narodil 13. srpna 1958 v Brně, dětství prožil v Šošůvce. Na kněze byl vysvěcen v roce 1985. V letech 1988 až 1995 působil ve farnostech Olbramkostel, Citonice, Horní Břečkov, Lukov, Štítary a Hradiště sv. Hippolyta. V roce 1990 vstoupil do Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou a v letech 1995-2002 byl převorem pražského konventu tohoto řádu. V roce 2002 se stal 60. proboštem na Hradišti sv. Hippolyta a také farářem v Mašovicích a správcem farností na Hradišti a v Popicích.

Charismatická konference 2018

Mami, kdy už pojedeme na konfelenči?

Takhle se už od února ptala naše nejmladší čtyřletá dcera. Těší se, protože je tam už počtvrté, ale letos půjde poprvé do konferenční školky. Děti totiž mají souběžně s dospěláckou konferencí svoji vlastní dětskou konferenci.

Hlídají je pomeranče! Naše starší dcera se už mezi ně taky zařadila, oblékla oranžovo-pomerančové tričko a hurá do boje s hlídáním dětí. Myslím, že je to dobře strávený čas. Děti jsou zařazené podle věku, hry střídá povídání na dané téma, letos o Boží zbroji, bohoslužby na míru dětem

a samozřejmě skákací hrad (ten vyhrál!).

Těšili jsme se všichni – i já introvert. Navzdory sedmatisícovému počtu zúčastněných (k tomu přes 1000 dětí) se na konferenci cítím jako doma a přijímaná. Je to pro mě čas plný milostí.

Mám ráda společné modlitby, chvály, ale i tichou adoraci před Pánem (nikdo zrovna do mě nešťouchá, že chce čurat, a tak si užívám ten pokoj!).

Program je pestrý, přednáška střídá přednášku a nejsou jen tak ledajaké – vnímám je i já, antitalent na to se soustředit. Asi je to opravdu Boží dílo, ono když se

upokojí vaše srdce a překročí vlastní pýchu a setká se tam s živým Ježíšem – o to jde. Popravdě už se těším na příští červencovou konferenci, ale taky se těším na objevování všeho, co do nás Pán vložil za ty čtyři dny a s čím vším se budu muset zase prát.

Mimochodem – domů neodjedete s prázdnou, kromě Ježíše vás nenechá chladnými ta spousta knih, které tam různá knihkupectví nabízí.

Tak se těším na setkání za rok – dá-li Pán.

jedna obyčejná mamka

U Svatého Michala se svářila duše s tělem

V rámci hudebního festivalu Hudba Znojmo mohli začátkem července posluchači v kostele sv. Michala zhlédnout hudební oratorium Svár duše s tělem od pozdně renesančního skladatele Emilia de'Cavaleriho. Tento Znojmu na míru ušitý projekt byl odehrán hned třikrát (12., 13. a 14. 7. 2018) a celý festival v podstatě zahajoval. Režie se ujala zkušena Ladislava Košíková (známá například ze spolupráce s Jiřím Pavlicou) a dirigentské taktovky se chopil Znojmu známý Roman Válek, který zkušeně řídil svůj Czech Ensemble Baroque Orchestra. Jako sólisté vystoupili zpěváci a zpěvačky

vysoce hodnoceného Czech Ensemble Baroque Choir, ale například i znojemská rodačka Romana Kružíková. Není bez zajímavosti, že v orchestru se objevily dnes už dávno zapomenuté barokní nástroje jako theorba, dulcian, barokní harfa nebo cistra. Ryze středověký žánr sporu, ve kterém se Duše snaží přesvědčit Tělo, aby během žití nehrěšilo a myslelo na posmrtný život, kde nemusí čekat jen nebe, ale i věčné zatracení, není v dějinách evropské kultury ničím novým. O to zajímavější je, jakým způsobem byl žánr uchopen právě v tomto představení. Dechberoucí inscenace plná hlubo-

kých myšlenek, krásných scén, komických i vážných prvků v autentickém hudebním provedení jednoznačně dokázala oslovit posluchače i nyní, po téměř 500 letech od doby svého vzniku. Závěrečné strhující Peklo, které ukázalo všechny hrůzy a trápení, jež čekají při volbě nesprávné cesty, jen umocnilo dojem z představení nesoucí se v mimořádně vysoké kvalitě, jak ostatně naznačují i recenze v odborných hudebních periodikách. Nezbyvá než poděkovat za zážitek a těšit se na další festivalový rok.

Petra Bláhová

Stalo se – krátce

Ocenění pro emeritního šéfredaktora Jindřicha Kaniu

Zakladatel a dlouholetý redaktor zpravodaje Život farností Znojma pan Ing. Jindřich Kania byl za svoji 25 letou nezištnou službu veřejnosti oceněn Okrašlovacím spolkem Znojmo. Stalo se tak při slavnostním aktu v Domě umění na Masarykově náměstí 23. května 2018, při kterém byly oceněny i další osobnosti. Ceny jsou spolkem předávány

osobnostem i neziskovým organizacím za významný počin nebo dlouholetou činnost na poli kultury, ekologie či badatelské práce v našem městě a regionu. (red)

Na fotografii Jindřich Kania s prvním výtiskem farního zpravodaje z roku 1991. | Foto archiv redakce

Aranžování květin s paní Kostrhounovou

Poděkování paní Ing. Mari Kostrhounové z Květinářství Přímětice patří od nás všech, kteří jsme se v rámci setkávání KLASu zúčastnili ukázky aranžování květin. Moc si vážíme toho, že nám paní Kostrhounová, ač tak časově vytížená ve svém květinářství, věnovala celé dopoledne. Předvedla nám základy aranžování květin, seznámila s potřebnými floristickými pomůckami, péčí o řezané květiny a odpověděla na naše četné dotazy. Někteří z účastníků si pod jejím dohledem zhotovili své vlastní krásné kytice, které pak zdobily naše kostely.

Hedvika Šplíchalová

První svaté přijímání dětí

Příprava na první svaté přijímání je vždy takovým velkým tajemstvím, které se odehrává v dětských srdcích. Je nádherné pozorovat, čím blíže se ta velká událost blíží, jak se dětská srdce proměňují Ježíšovou láskou. Není tak důležité, jak dokonale ovládají znalost Desatera, ale důležitá je právě tato proměna, kdy objevují svůj vztah k Ježíši.

Radost z prvního setkání dětí s Ježíšem v Eucharistii jsme mohli prožívat na konci školního roku (10. června) v kostele sv. Mi-

kuláše, kdy přijalo poprvé Pána Ježíše z obou farností celkem 14 dětí.

Marcela Muzikářová, Foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

Prohlídka kostela sv. Alžběty a bývalého měšťanského špitálu na Dolním předměstí

Nedělního červnového odpoledne 17. 6. 2018 využilo více než sto zvědavých občanů k vycházce za poznáním historie další zajímavé znojemské lokality. Tentokrát se jednalo o prohlídku kostela sv. Alžběty, přilehlých objektů bývalého měšťanského špitálu a areálu staré nemocnice. Je obecně známo, že dnes tu najdeme jen poslední lékařské provozy, část areálu je již prodána novému majiteli. I z tohoto důvodu bylo lákavé možná naposled nahlédnout do míst, na která má mnoho z nás nějaké osobní vzpomínky. Průvodcem do dob minulých byl opět oblíbený historik Jiří Kacetl.

Akce se konala v rámci cyklu vycházek za historií pořádaných Nadací pro obnovu církevních památek děkanství znojemského s finanční podporou města Znojma. V letošním roce se ještě můžeme těšit na říjnový výlet do Vídně, zaměřený na místa posledního odpočinku členů Habsburského rodu, a v adventním čase na prohlídku kostela Nalezení sv. Kříže a kláštera dominikánů.

Eva Jurmanová

Otec Jakub Zemek se po 70 letech vrátil do Znojma

O svátku sv. Dominika 8. srpna se v kostele sv. Kříže konala slavnostní bohoslužba, kterou vedl dominikán P. Augustin Prokop z Jablonného v Podještědí. Kromě asi stovky účastníků byl v kostele symbolicky přítomen i otec Jakub Zemek, bývalý převor dominikánského kláštera ve Znojmě, a sice na obraze namalovaném již v roce 1938. Otec Jakub je na něm zachycen jako mladý dominikán v roce, kdy poprvé přišel do Znojma, které si velmi oblíbil. Po mši sv. byl

jeho obraz požehnán a zavěšen ve zpovědní kapli.

Poté následovala beseda v sále dominikánského kláštera, která připomněla osudy této významné osobnosti naší farnosti. Otec Augustin, který pátera Jakuba osobně znal, připomněl, že otec Jakub si zamiloval pravdu, která je heslem dominikánů, a hlásal ji bez ohledu na rizika, která mu to přinášela.

Otec Jakub se tak symbolicky po 70 letech vrátil do Znojma, kde byl 28. 6. 1948 jako vůbec první kněz v Československu po komunistickém převratu zatčen, a následně byl v zinscenovaném procesu odsouzen k 18 roků vězení.

Ondřej Lazárek

Pouť u Sv. Jakuba v Konicích

Na pouť do Konic ke cti svatého Jakuba chodívám každý rok. Po poutní mši místní farníci vždycky připraví úžasné občerstvení. Kolem kostela jsou stoly s dobrotami a k poslechu a tanci hraje dechová hudba. Celá pouť se nese v přátelské atmosféře. Ze Znojma je to do Konic tak akorát daleko, takže jsem mohla putovat i se svými ratolestmi. Když jsme celí rudí od sluníčka ve tři hodiny dorazili ke kostelu, zůstali jsme raději venku. V kostele bylo tento rok opravdu plno. Možná kvůli hlavnímu celebrantovi otci Vojtěchu Kodetovi. Kdo ho nezná? Zadejte si na internetu jeho jméno a budete překvapeni, kolik jeho přednášek je tam uložených. Jeho promluvy se těší velké oblibě. Z kázání jsem neslyšela nic, protože děti litaly kolem kostela. Za kostelem mladí farníci známí jako Paklíci z farišty připravili pro děti prolézačku a ne jen pro ně.

Eliška Juráková

Všestranný sportovec otec Marian dobře zvládá i specifický druh speleologie.

Výstava jiřin láká stále mladší generace

Pan Simek a pan Valena, organizátoři a pes-titelé jiřin, si stěžovali na extrémně suché léto, kvůli kterému bylo jiřin méně než loni. Menší počet exponátů však neodradil malé obdivovatele květin.

Eliška Juráková

Farnost sv. Mikuláše kupuje kapucínský klášter

Kapucínský klášter ve Znojmě na dnešním Masarykově náměstí patřil od svého založení (1628) až do roku 1950 Řádu menších bratrů – kapucínů. Po sametové revoluci kapucíni nepožádali o jeho navrácení, a klášter tak zůstal v držení státu. Církev o získání kláštera bezúspěšně usilovala v rámci tzv. církevních restitucí. Po prohraném soudním sporu, který se státem vedla Náboženská matice, nabídl stát klášter k prodeji. Nejnižší cena byla stanovena na 7,7 milionů korun. Do výběrového řízení se v druhé polovině srpna přihlásili dva zájemci. Vyšší cenu nabídla farnost sv. Mikuláše. Církev si tak kupuje svůj historický majetek zcizený komunisty. O plánovaném využití zdevastovaných objektů kláštera budeme informovat v dalších číslech zpravodaje.

(red)

VÝROČÍ

26. září oslaví **60. narozeniny** bývalý převor znojemského dominikánského kláštera **P. SÁVIO PAVEL ŘÍČICA OP.** Narodil se v Uherském Hradišti, na kněze byl vysvěcen v roce 1983, v letech 1993–2003 působil u Sv. Kříže ve Znojmě jako převor a kaplan. Následně sloužil při klášterech v Uherském Brodě, Jablonném v Podještědí a Praze. Od roku 2017 je assignován do olomouckého kláštera a vykonává funkci administrátora farnosti Olomouc-Holice. Přejeme mnoho Božího požehnání!

27. září uplyne 25 let od smrti **R.D. FRANTIŠKA KUBAŠE**, který byl v letech 1973–1993 administrátorem loucké farnosti. Na kněze byl vysvěcen v roce 1947 v Brně. Působil v Blansku, v Ústí nad Labem, pak byl 17 let mimo duchovní službu, z toho 7 let vězněn. Pohřben je na městském hřbitově ve Znojmě. RIP

Kalendář – září 2018

1.9. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h, P. Josef Hudec, autobus ze Znojma v 17 h
	15. diecézní POUŤ RODIN ve Žďáru n. Sázavou
2.9. Ne	150. výročí posvěcení kaple sv. Terezie v Lesné – mše sv. v 15 h, svou účast přislíbil náš otec biskup Vojtěch, po mši svatě bude malé pohoštění mše sv. k výročí posvěcení kostela v Popicích u Znojma v 15 h mše sv. pro děti na zahájení školního roku v 9 h u Sv. Mikuláše, v 10 h u Sv. Kříže; při mši sv. v Louce v 8 h požehnání aktovek školákům s přáním všeho dobrého do nového školního roku
3.9. Po	DEN MODLITEB ZA PŘÍRODU (místo 1.9.) – v 18 h mše sv. na Hradišti u Samaritanky (u Sv. Kříže mše sv. nebude)
4.9. Út	10. výročí posvěcení kostela v Šumné – v 18 h děkova mše sv. (biskup Pavel) <i>Autorem kostela zasvěceného Duchu Svatému je architekt Marek Štěpán z Brna, jehož Atelier Štěpán se dlouhodobě zabývá sakrálními stavbami. Nejnovější realizací je kostel v Brně – Lesné, jehož zakončení se předpokládá příští rok.</i>
5.9. St	Den sociálních služeb od 10.00 h na Horním nám., všechny služby bude prezentovat i Oblastní charita Znojmo. Navštivte naše stánky a seznamte se s naší činností. Zve Charita Znojmo.
7.9. Pá	první pátek – adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže od 15 h, mše sv. v 17 h
8.9. So	svátek Narození P. Marie – POUŤ U MILOSTNÉHO OBRAZU v kostele sv. Kříže, mše sv. v 8 a v 18 h
9.9. Ne	pouť k Panně Marii Bolestné v Mramotících , mše sv. začíná v 8.30 h
14.9. Pá	Znojenské vinobraní – u Sv. Kříže v 17 h mše sv. VEČER CHVAL v 19 h u Sv. Mikuláše
15.9. So	Znojenské vinobraní: - u Sv. Mikuláše: ve 12 h MŠE SV. NA PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU , pouť u P. Marie Chlebové; v 17 h sváteční koncert - u Sv. Michala: v 19 h koncert z Němčic na Hané
16.9. Ne	měsíční modlitba v popické kapli v 15 h (pěší nepůjdou)
21.9. Pá	oslava 25. výročí Oblastní charity Znojmo Charitní pouť začne v 14:15 h ve Znojmě – Hradišti (u kaple sv. Antonína). Odtud vyrazí účastníci v 14:30 hod. Gránickým údolím do kostela sv. Michala ve Znojmě. Po cestě budou zastavení, při kterých se budeme modlit za uživatele služeb, pracovníky, dobrovolníky a všechny spolupracovníky Charity. V kostele bude v 15:30 hod sloužena mše sv. za Charitu. Po mši svatě proběhne poděkování zaměstnancům a spolupracovníkům a také ocenění zasloužilých zaměstnanců a sponzorů. Srdečně zve Charita Znojmo. mimořádné zvonění na oslavu dne míru od 18.00 do 18.15 h <i>Dne 21. září si celý svět připomíná Mezinárodní den míru a v rámci Evropského roku kulturního dědictví proběhne v tento den akce „A zvony zvoní“, která má za cíl v jeden okamžik rozeznít v celé Evropě co největší počet zvonů jako symbolů míru. Česká biskupská konference na svém 114. plenárním zasedání rozhodla o tom, že se naše církve k této akci připojí. Pozadu nezůstane ani znojenské farnosti.</i>

23.9. Ne	sbírka na podporu diecéze setkání dospělých katechumenů v 9 h v sále u Sv. Kříže
27.9. Čt	setkání dětí z diecéze v Brně na Petrově , které letos byly u 1. sv. přijímání od 9.30 do 14.30 h
28.9. Pá	slavnost SV. VÁCLAVA – POUTNÍ MŠE SV. V LOUCE v 10 h (sloužit ji možná bude nový strahovský opat P. Daniel), mše sv. u Sv. Kříže v 8 a v 17 h, u Sv. Mikuláše v 9 h
29.9. So	sv. Michaela – POUTNÍ MŠE SV. V KOSTELE SV. MICHALA v 18 h (u Sv. Kříže mše sv. nebude)

VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ

Farnosti sv. Mikuláše a sv. Kříže: V základních školách se děti přihláší u třídních učitelů, vyučování ve školách začne v týdnu od 1.10.

Na faře u Sv. Mikuláše bude první setkání všech dětí na vyučování náboženství v pátek 5.10. v 15.30 h.

Farnost v Louce: Náboženství se bude učit od října, opět na faře vždy ve středu od 17 h. Ve školách podle zájmu.

SETKÁNÍ DĚTIČEK A JEJICH MAMINEK

Matky o dovolené na dovolené. Společnosti maminek z Rozhledny nezahálelo ani o prázdninách. Podnikaly jsme různé výlety, koupání a setkávaly se. Od září se těšíme v pondělí a ve středu dopoledne na Rozhledně u Sv. Mikuláše vždy od 9 do 12 hod.

Pravidelný program:

Mše sv. s programem pro děti – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Adorace** – každý čtvrtek od 20 do 21 h u Sv. Mikuláše | **Setkání katechumenů** každou neděli v 9 h v sále u Sv. Kříže (začíná se 23.9.), opakování ve čtvrtek v 17 h u Sv. Mikuláše | **Setkání dětiček a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce; každé úterý v 18 h v přímětické hřbitovní kapli | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Příměticích | jednou za 14 dní v neděli v 19 h na faře v Příměticích – rozjímání nad Písmem | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 19.30 h) | **Zkoušky scholy** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici v přednáškovém sále (možnost přinést sv. přijímání na pokoj – tel.: kněz 736 523 600, služba 723 816 468)

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 7/2018 vyšlo 31/08/2018 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.